

गजार्कलवस्तृतिपिण्डाः “अथवा भक्तस्य चेतसः यः
 त्र्यङ्गुलाभक्तभागस्तदर्थः पञ्चभिर्भागैर्भुवं खनेत् उपरि-
 त्रिमितादयं भागैस्तिष्ठोमेखला रचयेत् कीदृशीः षड्-
 द्वादशांशाः चतुस्त्रिंशद्भुजलमितास्तैस्तुल्यविस्तारौ-
 च्यं यास्यता इति व्याख्या । विश्वकर्मा “व्यासात्-
 खातः करः प्रोक्तो निम्ननित्यङ्गुलेन तु । कण्ठात् परं
 मेखला तु उच्चता सा नवाङ्गुलैरिति” । क्रियासारे
 “प्रधानमेखलोत्सेधउक्तमल नवाङ्गुलम् । तद्वाहमेखलोत्-
 सेधमङ्गुलद्वितयक्रमात् । चतुस्त्रिंशद्भुजलव्यासोमेख-
 लाद्वितयस्य तु” योगिनीहृदयेऽपि “मेखलाः षण्णु मे दे-
 वि ! हस्तादिषु विशेषतः । पञ्चाङ्गारकांशसम्भागेर्मिताः
 स्युर्भोपिताः शुभाः” इति । अथ प्रकारान्तरेण मेखलालक्षणं
 नाभिलक्षणं चाह “रसांशकादुद्धतवितृताश्च तिस्रोऽथैका
 युगभागतुल्या । पञ्चाथवा षट्शरवेदरामद्वयैस्तताः स्युर्न-
 वभागपिण्डाः । आद्यापरास्तत्परभागहीना जिनांश्चकण्ठा-
 द्वाहिरेव सर्वाः । कुण्डानुसारा अपि मेखलाः स्युरकाङ्गु-
 भागौच्यततस्तु नाभिः । कुण्डाकारोनाभिरम्भोजसाम्यो-
 वाङ्मोऽयं नेनांश्चानिर्दलाप्ये । शेषलोत्वे वज्रवृत्तैः समे
 ते स्युर्वै कर्णैः केशराः पत्रकाणि” अथवा चेतषड्-
 शादुद्धताः षडंशेनैव वितृतास्तिस्रो मेखला भवन्ति
 अथैकमेखलापञ्चमाह एकैवमेखला चेतचतुर्थीशोडा-
 तत्तृतीयांश्चितृता च स्यात् । पञ्चमेखलापञ्चमाह ।
 अथ पञ्च मेखलाः कादाः षट्पञ्चचतुस्त्रिंशद्भुजलैः
 पारिभाषिकैर्वितृताः । अथपञ्चमेखलानां रुद्धता माह
 तत्वादिमा नवभागः पिण्डः सौत्रं यस्याः सा पा-
 रिभाषिकनवाङ्गुलोऽष्टा स्यात् अपरा मेखलास्तस्या आ-
 द्याया यः शरांशः पञ्चांशस्तेन हीना भवन्ति यथा एक-
 हस्ते कुण्डे प्रथममेखला नवाङ्गुलोऽष्टा अस्याः पञ्च-
 मांगः १ । ६ । १ । १ । ५ एव एकद्वित्रिचतुर्थ्युणः
 प्रथममेखलामाने न्यूनः कृतः सन् तदधःस्थानां मेखला-
 नामौच्यं स्यात् यथेदं द्वितीयमेखलौच्यम् ७ । १ । ४
 ६ । १ एवमपरासामपि द्रष्टव्यम् । ताः मेखलाः सर्वाः चेत
 चतुर्विंशतिभागमितात् कण्ठाद्वाहिरेव भवन्ति कीदृशः
 कुण्डानुकाराः येन्यादिकुण्डेषु येन्याद्याकारा एव स्युः
 अपरेवाथे । अथ नाभिलक्षणमाह नाभिर्द्वादशांशेनोच्च-
 षडंशेन वितृताः कुण्डानुकारः यादृशस्तृतरसाद्याकारं
 कुण्डं तादृशोनाभिः । अथवा नाभिरम्भोजसमः कमलाकारः
 कार्यः अयं नाभिरब्जे पञ्चकुण्डे भूभवति तत्र नाभि-

रूपायाः कर्णिकायाः समत्वात् । अथ पञ्चाधारकरणं
 नाभेरुच्यते दलाप्ये दलाप्यनिमित्तं द्यङ्गुलोच्चं चत-
 रङ्गुलविस्तारायामे नामौ इनांश्चानिर्द्वादशांशत्यागः
 कार्यः येषमवशिष्टं चेतं तस्मिन् वृत्तयं समभागेन
 कार्यम् । तत्र मध्यच्छिन्नात् प्रथमं दत्तं कर्णिका द्वि-
 तीयं दत्तच्छेशस्थानं तृतीयं पत्राणि तद्वहिरवशिष्टं
 द्वादशांशेन दलाप्याणि रचयेदिति व्याख्या । वाशिष्ठासु
 “प्रथमं मेखला तत्र द्वादशाङ्गुलवितृतिः । चतुर्भिरङ्गु-
 लेस्तस्याचोद्धतश्च समन्ततः । ततश्चोपरिवप्रः स्याच्चत-
 रङ्गुलसुद्धतः । अष्टाभिरङ्गुलैः सम्यग्विस्तीर्योद्धतस्त-
 या” । पिङ्गलामते “एका षड्भुजलोत्सेधविस्तारा मेख-
 ला मतेति” लक्षणसंयत्ते तु विशेष उक्तः । “चत-
 रङ्गुलविस्तारोत्सेधं चैवैव मेखलेति” तन्नामरे “षष्ठां-
 शेनाष्टमांशेन मेखलाद्वितयं विदुरितिः अयं पञ्चोऽ-
 षड्भुजसंभत्वादुपेक्षित एव । सिद्धान्तेश्वरे “षड्-
 वाणांश्चिन्नेनैवमिताः स्युः पञ्च मेखलाः” इति लक्षण-
 संयत्ते “पञ्च वा मेखलाः कार्याः षट्पञ्चावितिपञ्चकैः ।
 प्रथमा कुण्डसहितोत्तरोत्सेधनवाङ्गुलेति” पिङ्गला-
 मते “खातादेकाङ्गुलन्यद्वा मेखलानां स्थितिर्भवेदिति”
 शारदायाम् “कुण्डानां यादृशं रूपं मेखलानाञ्च ता-
 दृशम्” इति तत्रैव “कुण्डानां कल्पयेदन्तर्नाभिसम्बुज-
 सन्निभम् । तत्तत्कुण्डानुरूपं वा मानमस्य निगद्यते”
 सप्तशतिकादिहस्ता नाभेरुत्सेधता मता । नेत्रवेदाङ्गुलोपे-
 तेति” पद्मेनाभिं विवर्जयेदिति प्रागेव लिखितम् । अम्बुजा-
 कारकरणं तत्रैव “पञ्चकुण्डे तु चेतस्य द्वादशांशं बहिः
 सुधीः । तन्मध्ये विभज्जेदु दत्तैस्त्रिभिः समविभागतः । आद्या
 स्यात् कर्णिकास्थानं केशराणां द्वितीयकम् । तृतीयन्तत्र
 पत्राणां सङ्काशेन दलाप्यकमिति” अथ योनिर्लक्षणमाह
 “योनिर्व्यासार्द्धदीर्घा विततपुण्ड्रलवादायताव्धिभाग-
 त्तुङ्गातायत् समन्तात् परिधिरुपरिगस्तावदप्येव
 रम्यम् । निम्नं कुण्डं विशाली बलयदलयुगेनान्विताधो
 विशाला, भूलात् सच्छिद्रनालान्तरवटश्चिरामुल्ल-
 प्लाकतिः स्यात्” योनिर्व्यासार्द्धेन दीर्घा विस्तारतृतीयां
 शेन विस्तीर्णा चतुर्विंशयेनोद्वा चतुर्विंशयेन परिधि
 मेखला यस्याः सा तावतैवाप्येव चतुर्विंशये-
 न निम्नं यथा तथा कुण्डं प्रति विशाली बलयदल-
 युगेन दत्तार्द्धद्वयेन युता अधो विशाला अर्धादुपरिख-
 ल्यसंकोचनवतीभूलात्सलात्सकाशात् मध्ये सच्छिद्रं नाखं